

Cena numeru 20 gr.

Redakcja i Administracja:
Kraków
ul. Dunajewskiego 5
Telefon Redakcji 298
Telefon Administracji 810
Adres dla telegramów:
NAPRZÓD KRAKÓW

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTJI SOCJALISTYCZNEJ

Miesięcznie zł. 4.50

Tygodniowo 1 złoty

w Krakowie

Zagranicą 8 złotych

Wychodzi oddzielnie raz
z wyjątkiem niedzielnych
i dni poświatożnych

Konto PKO Kraków 400.670

Dzień 1 Maja jest świętem robotniczym!

Zasiewy zagrożone

Agencja Wschodnia przesyła następującą informację:

„W kołach rolniczych duże zaniepokojenie budzi wiadomość o stanie zasiewów w całym kraju. Trwające cały marzec mrozy i chłody obecnie sprawiły, że widoki na urodzaj w roku obecnym bardzo się pogorszyły, zwłaszcza w województwach zachodnich. Szczególnie ucierpiały ziemniaki i żyto.”

Tosamo zresztą powiedział w wywiadzie dziennikarskim p. Gościński, generalny sekretarz centralnego Związku rolników.

Jaki cel ma to straszenie — może nawet nie bez uzasadnienia — opinii publicznej? Wiadomo, że ceny zboża są obecnie znacznie wyższe niż w roku ubiegłym; wiadomo też, że ceny te okazują ciągle tendencję wzrostową, przyczem do wysokich cen przyłącza się jeszcze skąpa podaż, której nie można — tak twierdzą znawcy — tłumaczyć wyzerpnięciem się już zeszłorocznych zapasów.

Jakich węgłi cna za przepowiadaniem w kwietniu, jakie będą zbiory w lipcu-sierpniu? Rzecz ta da się wytlumaczyć tylko w ten sposób, że rolnicy szukają jakiegos porozu dla nieuniknionej dalszej podwyżki cen. Każdy zrozumie, że wobec pewnych złych zbiorów nie można marzyć nietylko o potaniu, ale nawet o utrzymaniu cen na obecnym poziomie — trzeba ludziom zademonstrować silnym argumentem nieurodzaj, że nie należy się dziwić, gdyż chleb jest drogi i będzie jeszcze droższy.

Stoiły przed wysoce niepokojącym faktem ciągłego drożenia środków żywności. Nietylko chleb, którego ceny są publicznie ogłaszane a nimno to często przekraczane, drożeje, ponieważ drożeje wszystko wedle reguły, że wszystko stosuje się do cen chleba. Nikt w Krakowie, zajmujący się gospodarstwem domowym, nie stwierdził, że „urzędowo” ceny np. mięsa są dotrzymywane; każdy wie, że ceny faktycznie na p. Szczepańskim płacąca są wyższe od cen, podawanych przez miejskie biuro targowe dwa razy w tygodniu do wiadomości publicznej. Jest jednak coś oburżającego w tych skokach cen artykułów spożywczych, jeżeli się je porówna ze skokami cen artykułów przemysłowych.

Pisałmy na ten temat w „Naprzódzie” z 14 kwietnia, wywołując na podstawie urzędowego „Kwartalnika statystycznego” wielki odskok między wzrostem cen środków żywności a artykułów przemysłowych. Wedle ostatniego wykazu tego „Kwartalnika” różnica ta staje się coraz większa. Od końca lutego do końca marca hr. wskaźnik cen artykułów rolniczych podniósł się (przy podstawie 100) z 78 na 82⁵, zaś wskaźnik cen artykułów przemysłowych w tym samym czasie z 92 na 92⁴, czyli że wskaźnik rolniczy wzrósł o 4⁵, zaś wskaźnik przemysłowy tylko o 0⁴. A przecież p. Stecki i Niezabytowski głosili, że „możemy się zam-

Obrzymi deficyt handlowy

Za styczeń br. nasz bilans handlowy zamknął się deficytem 52 milionów zł. Za luty deficyt wzrósł na 72.5 milionów.

W marcu przyrósł wynosił	370 milionów
wzrost zaś	208 milionów

wobec czego deficyt urosł na 162 miliony zł.

Żest to sławisko niepokojące, mimo że ministerstwo przemysłu i handlu stara się niepokój ten stłumić następującym komunikatem:

„Bilans handlowy za marzec wykazuje nie tylko duże saldo ujemne, przekraczające 160 milionów złotych. Byłby to rezultat w najwyższym stopniu zatrważający, gdyby nie fakt, iż saldo to powstało w wyjątkowych okolicznościach, spowodowanych wprowadzeniem w życie waloryzacji cel w potowie marca br. Dowód wszystkich towarów, obłożonych waloryzacją cel, wzrósł w pierwszych dwóch dekadach marca do niebывалых rozmiarów, gdyż każdy z importerów chciał zarobić na różnicy cła. Jest to de facto import kilku następnych miesięcy, skoncentrowany w marcu dla zarobienia różnicy cła celnego. Istotnie też już od III dekady marca, a tembardziej w pierwszej dekadzie kwietnia zapowosuje się wyraźnie odprężenie w dziedzinie importu z zagranicy. Deficyt miesiąca marca zmniejszył deficyt następnych miesięcy aż do żniw”.

Komunikat ten miałby pewne uzasadnienie, gdyby się odnosił tylko do przywozu, podczas gdy on o wywozie nie mówi. Prawda bowiem jest, że marzec w pierwszej swej połowie tj. przed wejściem waloryzacji w życie był specjalnie wyszkańy dla przywozu. Pamięlmy nawet, że przed 15 marca pisało o sełkach wagonów towarów zalegających magazyny celne, a których z powodu braku ludzi nie można było odwrwać. Jak jednak stol sprawa z wywozem? Nie uleka wapiłności — nimno że dokładnych cyfr jeszcze nie ma — że wywóz się zmniejszył, a to z różnych powodów. Wiadomo, że z powodu waloryzacji cel namy cłcha wojnę celną z Czechosłowacją i Austrią; wiadomo dalej, że nasz wywóz węgla i drzewa się zmniejsza; wiadomo, że wywóz nierozłączny i byłby do Niemiec, który mimo wojny

celnej odbywał się w znacznych rozmiarach, obecnie zmalał; wiadomo wreszcie, że zakaz wywozu zboża zrobił też pewne manko w rubryce wywozowej.

Nasze czynniki miarodajne traktują tę sprawę lekko, niewiadomo tylko, czy istotnie z przekonania czy dla innych celów, mało wspólnego z celami gospodarzami mających. Zarówno minister przemysłu i handlu jak p. wicepremier Bartel — ten za zgromadzeniem wyborczym w Krakowie — oświadczyli, że deficyt ich nie przeraża, że stał się na to idł. Także p. Dewey w cytowanym przez nas wczoraj artykule nie objawia zaniepokojenia z powodu wzrostu deficytu. Wobec tych słóww uspokajających jakże inaczej przemawiała fakta! Dopiero onegdaj cytowaliśmy i wykazaliśmy na bilansie Banku Polskiego, że zapas walut kurczy się — wyraźne nastęstwo deficytu handlowego.

Skąd p. minister przemysłu i handlu ma pewnością o którejś formie w komunikacie, że deficyt za marzec zmniejszył deficyt następnym miesiącu aż do żniw? Sytuacja naszym zdaniem przedstawiała się wprost przeciwnie: do żniw będziemy musieli sprowadzać zboże, podczas gdy wywóz najbardziej masowego artykułu: węgla dalej będzie spadał. Można chcieć czy nie chcieć, ale przeszenie będziemy musieli wpościć z zagranicy, a przy obecnym jej cenach zaważy to grubo na bilansie handlowym. My nie jesteśmy w ten polozeniu co Anglia, która swój deficyt handlowy pokrywa czytym bilansom płatniczym, gdyż my nie mamy wierzchołkowej zagranicznycy, od której do kraju wypływałyby odsetki, ani nie mamy kolonii zamorskich, które wzbogacać kraj macierzysty. Jesteśmy ze wszystkich stron otoczeni państwami, z ktorymi z różnych powodów nasze stosunki handlowe są nieuprzywilejowane i ten fakt wywołuje uzasadniony niepokój i niewiarę w urzędowoile głoszony optymizm.

Precz z mordcami Matteottiego!

Dnia 18 bm. zjawili się w Selmie węgierskim posłowie i senatorowie wloscy, którzy przyjechali do stolicy Węgier dla zbratania się z tamtejszymi faszystami. Gdy posłowie zajęli miejsca na galerii, wposzyc posłowie partii rządowej powstali z miejsc i zaczęli wrzasać na ich cześć okrzyki. Tylko 9 osób socjalistycznych nie powstało. Gdy posłowie rządowi zaczęli krzyczeć: niech żyje Mussolini! socjaliści odpowiedzieli okrzykami: precz z mordcami Matteottiego, precz z mordcami faszystowskimi!

Dopiero po upływie pół godziny uspokoiło się na tyle, że jeden z posłów rządowych zaczął wygłaszać mowę powitania na cześć gości węgierskich. Gdy mowca zaczął socialistom, że ci swe mi okrzykami naruszają prawo gościnności, odpowiedział im poseł socjalistyczny Malasits, że loszycy wloscy nie są gościem narodu węgierskiego, tylko rządu węgierskiego i jego mamielików.

Naród węgierski przyrzeka się do solidarności z Włochami Mazziniego i Garibaldiego i żyćy sobie powrota czasu, gdy naród włoski będzie mógł powrócić do polityki tych bohaterów wolności. Fizycy — odpowiedział mowca — którzy teraz przybyli do Węgier, są w oczach narodu węgierskiego współwinnymi w zamordowaniu Matteottiego i nieślizkożnych innych ofiar faszysmu.

